

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 гп 7/2021
16.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Татјана Матковић Стефановић, у поступку ради заштите права на суђење у разумном року предлагача „Писар“ ДОО из Врања, чији је пуномоћник Зоран Стојановић, адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда у Београду Р4 П 6/21 од 29.04.2021. године, донео је дана 16.07.2021. године,

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача као неоснована и потврђује решење Привредног апелационог суда Р4 П 6/21 од 29.04.2021. године.

Образложење

Решењем Привредног апелационог суда Р4 П 6/21 од 29.04.2021. године одбијен је као неоснован приговор предлагача, ради убрзања поступка који се пред Привредним апелационим судом води под бројем Пж 1029/20 и да се наложи поступајућем судији да у року од 30 дана оконча поступак у наведеном предмету. Истим решењем одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова за састав приговора.

Против наведеног решења предлагач је благовремено уложио жалбу, са предлогом да се преиначи одлука, тако што ће се усвојити приговор предлагача.

Испитујући побијано решење на основу члана 16. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Сл. гласник РС“, бр.40/2015), одлучено је да жалба није основана. О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом у смислу члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Поступајући по приговору предлагача, Привредни апелациони суд је утврдио да је предлагач, у својству извршног повериоца, дана 09.11.2018. године поднео Привредном суду у Београду предлог за извршење на основу веродостојне исправе ради намирења потраживања у износу од 2.510.705,00 динара, на основу кога је тај суд дана 14.11.2018. године донео решење о извршењу И ив 7789/18.

Против наведеног решења дужник је уложио благовремени приговор који је усвојен решењем, а поступак у извршном предмету је настављен као приговор против платног налога пред парничним одељењем Привредног суда у Београду и заведен под бројем П 1032/2019. Првостепени суд је пресудом П бр.1032/2017 од 05.12.2019. године, усвојио тужбени захтев тужиоца у целости. Одлука је експедована 05.12.2019.

године а тужени је уложио жалбу 27.01.2020. године и жалба је достављена на одговор 03.02.2020. године. По истеку рока за одговор на жалбу предмет је достављен Привредном апелационом суду дана 24.02.2020. године и заведен под бројем Пж 1029/20 и додељен поступајућем судији Јелени Јовановић као 200 по реду за решавање. Поступајући судија је решавала предмете по редоследу у складу са Судским пословником тако да је наведени предмет на дан подношења приговора на 113 месту. У наведеном периоду, поступајући судија је решавала предмете по редоследу пријема, старе предмете по програму решавања старих предмета, као и хитне предмете. С обзиром на утврђено чињенично стање, као и на чињеницу да жалбени поступак траје једну годину и 16 дана, Привредни апелациони суд налази да у конкретном случају предлагачу није повређено право на суђење у разумном року и да је постојећа ситуација резултат конкретних објективних околности, а не последица неажурног поступања судије.

Према члану 32. став 1. Устава Републике Србије, свако има право на независан, непристрасан и законом већ установљени суд, да правично и у разумном року расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка као и оптужбама против њега. Сходно томе, предлагач је имао Уставом зајемчено право да се о његовом захтеву реши.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, предвиђена су мерила за оцену трајања суђења у разумном року, тако да се при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа и врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странака током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законске рокове за заказивање рочишта и главног претреса за изразу одлука.

Врховни касациони суд налази да је правилно Привредни апелациони суд ценио мерила за оцену трајања суђења у разумном року предвиђена у члану 4. оценивши да је поступајући судија поступао у складу са Судским пословником и решавао предмете по редоследу пријема, при чему конкретан предмет не представља хитан предмет у ком случају се може одступити од редоследа решавања предмета. Из жалбе произлази да наведени предмет има за странку значај хитног предмета, али у том случају странци је пружена могућност да из објективних околности тражи решавање предмета прекоредно при чему одлуку доноси председник суда. Привредни апелациони суд је правилно ценио и дужину трајања поступка од подношења иницијалног акта од 09.11.2018. године као и да је предмет достављен на поступак по жалби 24.02.2020. године, а чињеница да предмет није решен до дана улагања приговора 12.04.2020. године, не указује да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року.

Неосновано се предлагач позива у жалби на одредбу члана 383. ЗПП, јер иста говори о инструкционом року. Последица непоштовање инструкционих рокова не доводи по аутоматизму и до утврђивања повреде права на суђење у разумном року и не

дозвољава одвојено посматрање наведеног рока у односу на целокупни ток поступка. Сходно томе, правилан је закључак суда да подносиоцу није повређено право на суђење у разумном року, имајући у виду целину поступка, односно саму дужину трајања поступка, као и мерила за оцену трајања суђења у разумном року.

На основу горе наведеног, одлучено је као у изреци решења, применом члана 18. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Судија
Татјана Матковић Стефановић,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења није дозвољена жалба.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић